

Antidogma - Trump: a rendszer bumerángja 1.

2016 november 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A politikai-médiatikus kaszt döbbenettel és dühödten fogadta *Donald Trump* gy?zelmét az amerikai elnökválasztáson, miután korábban kataklizmát jósolt erre az – általa egyébként teljesen elképzelhetetlennek tartott – eshet?ségre. Ehhez képest nem tört ki t?zsdepánik, nem szökött fel az arany és a k?olaj ára, és nem omlott össze a nyersanyagok piaca. Éppen ellenkez?leg: a New York-i t?zsde rekordot döntött november 10-én. Mindenki azt várta, hogy egy néger után egy n? lesz az elnök. Maga *Clintonné* is meg volt róla gy?z?dve, hogy nyerni fog. Az egyedüli kampányérve? „N? vagyok.” Mintha ez önmagában szükségképpen alkalmassá tette volna a funkcióra (vö. *Merkel*). Trumpot viszont kapásból alkalmatlannak nyilvánították, *Obamával* az élükön.

Az amerikai publikumot hónapok óta egy olyan „szörnyeteg” képével sokkolták, akit éppen csak apagyilkossággal nem vádoltak meg politikai ellenfelei (gyakran még a saját táborából is) és a kontrollált média szikofantái. Gyakorlatilag semmit?l sem riadtak vissza, hogy diszkvalifikálják a legmagasabb állami pozícióért folytatott versenyben. A bumeráng aztán képen találta ?ket. Telibe. A hagyományok Amerikája véleményt nyilvánított: az az Amerika, amelyiknek a véleményére nem voltak kíváncsiak a közvélemény-kutatók; a rasszistának, homofóbnak, n?gy?l?nek és m?veletlennek min?sített népe, amellyel szemben az establishment már évtizedek óta a különböző? kisebbségeket favorizálta; az amerikai fehér „kisember”, aki évr?l évre elszenvedte egymást követ? kormányai utópiáit, keser?en tapasztalva, hogy a legutóbbi elnökei megfosztják a saját hazájától, s?t egyre inkább a megélhetését?l is.

November 10-én az államadósság már csaknem 20 ezer milliárd dollár volt (és ez a hivatalos, tehát er?sen kozmetikázott adat), vagyis lakosonként több mint hatvanezer dollár. A 320 milliós országban alig 152 millió embernek van rendszeres munkája (hárommillióval kevesebbnek, mint 2000-ben), de közülük is csak 127 millióan dolgoznak teljes munkaid?ben, több mint 27 millióan viszont arra kényszerülnek, hogy két-három rosszul fizetett állásban gürizzenek a túlélésért. Ugyanakkor 43 millió amerikai a szegénységi küszöb alatt teng?dik, 42 millióan pedig ételjegyre szorulnak.

Mindennek ellenére továbbra sincs forradalmi vagy akárcsak rendszerváltó légkör az USA-ban, amit az is bizonyít, hogy a republikánus jelölt által beígért – távolról sem szerkezetátalakító, inkább csak hangulatjavító – reformokat is csak a választók kisebbsége támogatja ebben a végletekig leszedált tudatállapotú és széls?ségesen individualista társadalomban, amelyé a kozmopolita plutokrácia megbízásából a társadalommérnökség, a média és Hollywood idomította a „világ vezet? demokráciáját”.

Éppen ezért, ha az objektív tisztánlátást elhomályosító érzelmi tényez?kt?l eltekintünk, akkor bizony be kell látnunk, hogy pusztán a demokratikus játékszabályok figyelembevételével Donald Trump eredménye egyáltalán nem nevezhet? diadálnak, hiszen egymillióval kevesebb szavazatot kapott, mint *Mitt Romney* 2012-ben, s?t egymillióval kevesebbet, mint most *Clintonné* (aki viszont ötmillióval kevesebbet, mint *Obama* legutóbb), és ezzel a teljesítményével az USA történelmének ötödik elnöke, aki az ellenfelénél kevesebb voks birtokában is az ország élére állhat. Így valójában csak a közvetlen demokrácia lehet?ségének, pontosabban szólva, az állampolgárok közvetlen akaratnyilvánításának a megakadályozására kitalált, sajátosan amerikai választási rendszernek köszönheti az elnöki pozícióját.

Ami a számokat illeti, a spanyol ajkú (latino) többség? Kaliforniában kiütéses vereséget szenvedett (alig 2,9 millió szavazatot kapott *Clintonné* 5,4 milliójával szemben), és demokrata párti ellenfele New York Cityben még ennél is nagyobb arányú gy?zelmet aratott, csaknem hatszor több szavazatot szerezve, mint ?. Magában Manhattanben, a plutokrácia er?dítményében *Clintonné* megkapta a szavazatok 87 százalékát, és általában is tarolt a keleti és nyugati part nagyvárosaiban, Dél-Floridában, Detroitban és Atlantában, Texas és a többi déli állam városi övezeteiben, vagyis az összes nem fehér agglomerációban.

Ahogy az várható is volt, a faji és nemi kisebbségek elutasították Trumpot: a négerek 88 százaléka, a zsidók 71 százaléka, a latinók és ázsiaiak 65 százaléka, a homoszexuálisok 78 százaléka *Clintonné*re szavazott. Trumpot a fehér férfiak 63 százaléka és a fehér n?k 53 százaléka támogatta, ezen belül a fehér munkások 72-23, a fehér n?k 53-43, a tanult fehér n?k 51-45 arányban részesítették el?nyben ellenfelével szemben.

Annak ellenére tehát, hogy most még meg tudta szerezni az elektori testület többségi támogatását, a nép körében – az abszolút számok tükrében – már most is alulmaradt, és ha a kisebbségeket *Clintonné*nek jobban sikerült volna motiválnia és mozgósítania, akkor simán veszített volna. Így vagy úgy, a fehérek valószínűleg soha többé nem lesznek már képesek (majdnem) egységes faji tömbként nyerni, hiszen minden évben 800 ezer latino (tehát nem fehér faji identitású) tizenéves tölti be a 18. életévét, így válik szavazóképesé. Még ha Trump meg is értené a demográfiai kérdés tétjét (ami er?sen kétséges), akkor most szembesül azzal, ami mind közül a legnehezebb feladat: legfontosabb választási ígéretéhez híven megállítani az Amerikába özönl? harmadik világbeli bevándorlást,

máskülönben a fehérek hátrányára bekövetkez? faji-demográfiai eltolódás lehetetlenné fogja tenni az újrávalasztását, és Amerikában egy-két évtizeden belül egy harmadik világbeli többség alakul ki.

Mindenesetre világosan látható, és ezt a mostani elnökválasztás végeredménye is egyértelm?en visszaigazolta, hogy az amerikai demokrácia valójában egy faji demokrácia, amely a különböz? fajok és etnikai csoportok bels? szolidaritásán és küls? rivalizálásán nyugszik. Mivel a faj fogalmán a jelek szerint lehetetlen túllépni, a szegregációnak a polgárjogi mozgalomból következ? megszüntetése valójában destabilizálta az amerikai demokratikus rendszert. Mára a republikánus párt lényegében a fehérek, a demokrata pedig f?leg a kisebbségek pártjává vált, és a jöv?ben nyilván tovább fog er?södni a köztük lév? faji antagonizmus, a pártpolitika szintjén is leképezve az egyre inkább „harmadik világuasodó” amerikai társadalom legf?bb törésvonalát.

(Folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyálatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell!”

Ajánló